

**АНЖЕЛІКА РУДНИЦЬКА:
«Я НАВЧИЛАСЯ
ДОСЛУХАТИСЯ
ВНУТРІШНЬОГО ГОЛОСУ»**

«БЮДЖЕТ ШВИДКОГО ПРИГОТУВАННЯ» - 2011.

СТОР. 2

СМАЧНОГО, ПАНОВЕ!

ЯК СВЯТКУЮТЬ РІЗДВО

СТОР. 14

ВІДОМІ ЛЮДИ

ЗГАДАТИ Б СЬОМІНУ

ТЕЗИ ГРУЗДЕВА ТА ЛЕБЕДЯ...

СТОР. 15

УВАГА! **ПЕРЕДПЛАТА**

Для всіх постійних та нових читачів найдавнішого видання України, яке понад п'ятдесят років віддано несе рідне слово до кожного серця і домівки, пропонуємо передплату на поточний рік.

на 1 місяць	12 грн. 04 коп.
на 3 місяці	36 грн. 12 коп.
на 6 місяців	72 грн. 24 коп.

ІНДЕКС У КАТАЛОЗІ - 60953

«СТАЛІНСЬКИЙ» САЛЮТ У ЗАПОРІЖЖІ

НОВОРІЧНІ СВЯТКУВАННЯ В СЛАВНОМУ МІСТІ ЗАПОРІЖЖІ ЦЬОГОРІЧ ЗАПАМ'ЯТАЛИСЬ ОСОБЛИВИМ ДРАМАТИЧНИМ ПРИСМАКОМ, КРЕАТИВНИМ ПІДХОДОМ ТА ШИРОКИМ ПОЛІТИЧНИМ РОЗГОЛОСОМ. НЕЗАДОВГО ДО ПРИХОДУ НОВОГО ДЕСЯТИЛІТТЯ (ЗА ГОДИНУ ДО ПІВНОЧІ 31 ГРУДНЯ) ТАМ ПРОЛУНАВ ГУЧНИЙ (ЗА РЕЗОНАНСОМ) САЛЮТ ЗІ СКЛАДОВИХ ЧАСТИН БРОНЗОВОГО МОНУМЕНТУ «ЗАЛІЗНОМУ» ДИКТАТОРУ, КАТУ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ, ДРУГУ СВІТОВОГО ПРОЛЕТАРИАТУ ТА БАТЬКУ ВСІХ НАРОДІВ ТОВАРИШУ ЙОСИПУ ДЖУГАШВІЛІ (ВІН ЖЕ СТАЛІН, ВІН ЖЕ КОБА, ВІН ЖЕ ХАЗЯЙН, ГЕНСЕК, ДЯДЕЧКО ДЖО ТА ЩЕ БІС ЙОГО ЗНАЄ ХТО...)

РЕПЛІКИ

Через інцидент постраждав не тільки пам'ятник, а й шикарна будівля Запорізького обкому Комуністичної партії, біля якого раніше був розташований символічний ідол ганебної епохи. У місцевому ГУ МВС повідомили, що «сатрапа» зруйновано за допомогою саморобного вибухового пристрою в банальній господарській сумці.

Міліціантам вдалося встановити, що за кілька хвилин до «салюту» повз огорожу «пристаніща останніх гегемонів» проходила група з кількох чоловіків патріотичного вигляду. Один із них хутко переліз через паркан і повисив на пам'ятник сумку, в якій, очевидно, й був пристрій. Вибух повністю зруйнував скульптуру, що зумовило бурну радість одних (свідомих) громадян та гіркі сльози інших.

На щастя, цього разу, крім кам'яного вождя, ніхто не постраждав. За кілька годин партія Всеукраїнське об'єднання «Свобода» заявила про затримання голови і заступника голови обласної організації за підозрою у знищенні запорізького Йосипа. Прес-служба «Свободи» також повідомляє, що її членів заарештували безпідставно й незаконно. Їм не повідомили, в чому їх звинувачують, не склали протоколів про затримання. 2 січня 2011 року чоловіків відпустили. Проте лідери ВО

«Свобода» вимагають притягнути до відповідальності винних у незаконних діях правоохоронців: «Представники МВС тиснули на «свободівців», намагаючись силою отримати зізнання в злочині щодо підризу. У керівників запорізької «Свободи» вилучили мобільні телефони, зняли інформацію з бази номерів, поцупили кошти з мобільних рахунків, не дозволяючи повідомити рідним та близьким про своє місцезнаходження, а також відмовили у правовій допомозі захисника під час допиту».

В той самий час центральний провід «Свободи» встиг звинуватити в підризі Сталіна самих комуністів. Мовляв, таким чином ті провокували репресії проти запорізьких націоналістів. За іншою інформацією, правоохоронці наразі відпрацьовують версію причетності до інциденту іншої політичної організації патріотичного спрямування - «Тризуб». Варто зазначити, що 28 грудня 2010 року Сталіна вже плондрували представники саме цієї організації. Бронзовому вождю відтяли голову по самісінькі погони, щоб потім погратися нею у вуличний футбол. Для не дуже обізнаних у національній історії нагадаємо - акція в Запоріжжі трапилась напередодні чергової річниці «відставного» Героя України Степана Бандери.

ФАКЕЛЬНА ХОДА НА ЧЕСТЬ БАНДЕРИ

У день народження Степана Бандери (1 січня) понад дві тисячі демонстрантів з націоналістичними прапорами та смолоскипами пройшли Хрещатиком у напрямку Майдану Незалежності. Демонстранти вигукували: «Бандера - наш герой, Покрова - наше свято!» Ходу супроводжувала міліція. Правоохоронці чи то захищали націоналістів від містян, чи то, навпаки, грудьми боронили Київ від екзальтованих радикалів. На щастя, кияни прихильно поставились до маніфестантів, а ті, у свою чергу, й не думали штурмувати Кабмін. Тільки радісно розмахували національними та націонал-патріотичними прапорами. Вийшов такий собі веселий карнавал з нехитрими речівками, «пшиканням» петард та масовою прогулянкою київських міліціантів.

ГАЛИЧИНА ВІДЗНАЧИЛА БАНДЕРУ ОФІЦІЙНО

Голови трьох Галицьких областей підписали розпорядження про проведення офіційних заходів з нагоди річниці народження лідера українських націоналістів, свого героїчного земляка пана Бандери. Майбутній «прапор українства» народився 1 січня 1909 року в селі Старий Угринів, що на Івано-Франківщині. З 1941 до 1959-го він очолював Організацію українських націоналістів, а 15 жовтня 1959 року за наказом Кремля його вбив агент КДБ, українець за походженням, вельмишановний пан Сташинський. У 2010 році Бандері по смертно присвоїли звання Героя України. Правда, зі зміною режиму якийсь там районний суд нібито скасував найвищу відзнаку держави свідомому мученику за ідею. Мовляв, він не жив у часи незалежної України, тож априорі не може бути її героєм. За логікою виходить, що Бандеру краще потрібно нагородити званням Героя Радянського Союзу. А поки подібна ідея не спала на думку новій українській еліті, 1 січня 2011 року на території історико-меморіального музею Степана Бандери в селі Старий Угринів Калуського району Івано-Франківської області відбулася урочиста панахида та масове громадське віче. Того ж дня, о 14:00, «поминальники» пройшли організованою ходою від вічного майдану до пам'ятника Бандері на Європейській площі Івано-Франківська. Хай там що кажуть нам із Москви, українці, слава Богу, своїх героїв не забувають.

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

«БЮДЖЕТ ШВИДКОГО ПРИГОТУВАННЯ» - 2011. СМАЧНОГО, ПАНОВЕ!

«КОЛИ ЛІКАР НЕ ГОЛОДНИЙ, ТО І ХВОРОМУ ВЕСЕЛИШЕ...»

Вперше за кілька останніх років Держбюджет можна побачити напередодні зимових свят, а не навесні. Свіжежартий документ передбачає істотне збільшення витрат на Адміністрацію Президента, Верховну Раду та силові відомства. Як казали в одному культовому радянському кінні Марка Захарова: «Коли лікар не голодний, то і хворому веселіше...» І ще, згідно з бюджетом, до кінця наступного року мінімальна зарплата українців становитиме аж тисячу гривень, доходи держави складуть 281,465 млрд., а витрати - 321,921 млрд. грн.

Доходи загального фонду Держбюджету встановлені на рівні 238,581 млрд. грн., доходи спеціального фонду - 42,884 млрд.

Витрати загального фонду Держбюджету встановлені на рівні 279,087 млрд. грн., витрати спеціального фонду - 42,834 млрд.

Граничний дефіцит Держбюджету-2011 передбачено на рівні 38,843 млрд. грн., у тому числі дефіцит загального фонду - 36,844 млрд. грн., спеціального фонду - 1999 млн. грн.

Граничний розмір держборгу на 31 грудня 2011 року має скласти 375,643 млрд. грн.

Держбюджет також передбачає можливість надання Урядом державних гарантій на

загальну суму 15 млрд. грн.

Національний банк зобов'язаний перерахувати до Держбюджету суму перевищення його кошторисних доходів над витратами в обсязі 9,672 млрд. грн.

Відповідно до Держбюджету, на 2011 рік встановлено прожитковий мінімум на одну особу на місяць у розмірі: з 1 січня - 894 грн., з 1 квітня - 911 грн., з 1 жовтня - 934 грн., з 1 грудня - 953 грн.

Для ряду основних соціальних і демографічних груп населення прожитковий мінімум встановлюється в іншому розмірі.

Зокрема, для дітей віком до шести років: з 1 січня - 816 грн., з 1 квітня - 832 грн., з 1 жовтня - 853 грн., з 1 грудня - 870 грн.

Для дітей у віці від шести до вісімнадцяти років: з 1 січня - 977 грн., з 1 квітня - 997 грн., з 1 жовтня - 1 022 грн., з 1 грудня - 1 042 грн.

Для працездатних осіб: з 1 січня - 941 грн., з 1 квітня - 960 грн., з 1 жовтня - 985 грн., з 1 грудня - 1 004 грн.

Для осіб, які втратили працездатність: з 1 січня - 750 грн., з 1 квітня - 764 грн., з 1 жовтня - 784 грн., з 1 грудня - 800 грн.

Держбюджет також передбачає встановлення на 2011 рік мінімальної місячної зарплати на рівні: з 1 січня - 941 грн., з 1 квітня - 960 грн., з 1 жовтня - 985 грн., з 1 грудня - 1 004 грн.

Мінімальна зарплата в подинному розмірі встановлюється в 2011 році на рівні: з 1 січня - 5,66 грн., з 1 квітня - 5,77 грн., з 1 жов-

тня - 5,92 грн., з 1 грудня - 6,04 грн.

ОПОЗИЦІЯ КРИЧИТЬ: «ГАНЬБА, ХАПУГИ, У ВІДСТАВКУ!»

Опозиція вважає кошторис 2011-го геть провальною справою. У пропозиційному бюджетному комітеті стверджують, що більшість свідомо приховує зростання витрат на чиновників і себе, коханців. Народний депутат від «НУ-НС» Ярослав Джоджик в інтерв'ю ЗМІ назвав ухвалені фінансовий документ країни непрозорим, незрозумілим, а отже, - антисупільним. «Коли на силові структури та ДУС (Державне управління справами) знову збільшують витрати, а соціальні стандарти залишаються на рівні інфляції, то це призводить до зубожіння населення, - вважає він. Депутат переконаний, що передбачений дефіцит бюджету є нереальним. Адже він не враховує приховані витрати на НАК «Нафтогаз України» та дотації Пенсійному фондові. Фактичний дефіцит-2011 становить, за словами Джоджика, на порядок більше частку, ніж заплановані 3,5%. Натомість Партія регіонів поборює визнати недосконалість бюджету, проте хвалиться збільшенням витрат на охорону здоров'я, зокрема на лікування онкозахворювань та туберкульозу.

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

ТАКИЙ СОБІ МАЛЕНЬКИЙ ОСТРОВ...

РЕЦЕНЗІЯ ВІД «ГПУ»

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ВИПУСК «ПІДСУМКИ ДНЯ» НА «ПЕРШОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ» - ЧИ НЕ ЄДИНИЙ НА ЦЬОМУ КАНАЛІ ЗРАЗОК ТАКОГО ПОНЯТТЯ, ЯК «ГРОМАДСЬКЕ ТЕЛЕБАЧЕННЯ».

куди він поїхав, що зробив; загальний рівень програми був безпросвітний низький; бодай натяки на плюралізм навіть не простежувались. Совок проглядав у всьому: манекени-ведучі, жакетний макіяж, «шароварницький» спосіб подачі інформації...

Здавалося, з настанням 2005-го такі моменти відійдуть у небуття.

Уже влітку того ж року стало зрозуміло, що подібні передбачення надто оптимістичні: новий Гарант хутко усвідомив необхідність мати при собі потужний інструмент промивання мізків співвітчизників.

Однак зміни на краще, мов ті проліски на початку відлиги, неспілку, та все ж пробивалися, потроху утверджуючи себе в найрізноманітніших аспектах життєдіяльності каналу.

Спочатку це в дозрілій формі проявилось в аналітичних програмах: до того нічого подібного на головному телевізійному ресурсі держави не було. Ну яка аналітика, коли основним посилом «згори» є не розмірковування, а сліпе виконання вад'язаної волі? Аж тут раптом - цікаві ідеї, оформлені у стриману, вивірену подачу. На нашу думку, саме «Перший Національний» у тому ж 2005-

му «народив» найкращу передачу відповідного спрямування - про становище білоруської мови в Білорусі.

Згодом прогрес дійшов до випусків новин. Нині він - особливо помітний...

...адже «Підсумки дня» стали чи не найкваліфікованішим інформаційним випуском українського ТБ. Основною характеристикою програми варто визначити врівноваженість у виборі новин; м'яку, елегантну подачу; політкоректність (наскільки вона наразі можлива) тощо.

Ще хочеться згадати про вдалий добір кадрів. Керівники передачі сформували її зі здебільшого молодих і енергійних людей, що можна побачити навіть на несподіваних деталях. Наприклад, минулої суботи випуск почався з інформації про підризу у Запоріжжі пам'ятника Сатані, себто Сталіну: в цей момент уся програма - від ведучого, до авторів репортажу - просто шаленіла від задоволення...

Мабуть, серед головних причин відносної незаплямованості «Підсумків дня» є та, що нова влада вирішила звалити роль свого центрального рупора на «Інтер» (через вищий рейтинг). І той, мусимо визнати, справляється з такою місією.

Володимир БАНЯС

«ГРАНД-ПРЕМ'ЄР» ВИКРИВАЄ...

НА ЧАСІ

У ВСЬОМУ
ВИННА ПОПЕРЕДНЯ ВЛАДА

ЧЕРГОВУ ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЮ ПРОВІДНИМ ВІТЧИЗНЯНИМ ЗМІ «ГРАНД-ПРЕМ'ЄР» НОВОЇ ХВИЛІ МИКОЛА БАЯНОВИЧ ЛУЧЕЗАРОВ РОЗПОЧАВ, ЯК ЗАВЖДИ, З СУВОРОГО ПОГЛЯДУ НА ПРИСУТНІЮ «ДРІБНОТУ», В СТИЛІ «А-ЛЯ КЛИЧКО ПЕРЕД ДВОБОЄМ ІЗ ХЕЄМ». КІЛЬКА ЖУРНАЛІСТОК, ЗНЕПРИТОМНІВШИ, ВПАЛО НА БРУДНУ ПІДЛОГУ, НІБИ ЇХ ЩОЙНО «ПІДКОСИЛО» БЛАГОСЛОВЕННЯ ПРЕПОДОБНОГО АДЕЛАДЖІ.

Кореспондентка «Столичної неправди» втратила свідомість зі страху перед відрозливими окулярами «Гранд-прем'єра». Вона з дитинства страждала на невиліковну патологію - «окуляррофобію». Інша, тележурналістка каналу «Унтер офіцірен», у блакитному чепчику з білим страусиним пір'ячком біля лівого вуха, гепнула через щире обожнювання цього імпазантного чоловіка. Третя, із популярного тижневика «Теракти», без відриву від виробництва іноді бавилась банальною німфоманією. От і тепер, лежала собі, заплющивши очі, з таємною надією на пристрасну шляхетність Лучезарова. А раптом підніме, візьме на руки й... понесе, понесе, понесе і врешті-решт винесе... хоча б до заступника головного редактора. На її превеликий жаль, Микола Баянович не помічав особливої різниці між притомними та непритомними журналістками. Правда, один «шляхтич» таки знайшовся, стрімголов кинувся на допомогу. Він був фотокором газети «ССВ». Багато бачив (на DVD), фотографував (особисто) і з роками навчився «зріти у самісінкий корінь». Поставив даму на ноги, як належить, за груди четвертого розміру.

«Краще, ніж нічого», - подумала «акула пера», вдячно почувши фотокорову потилицю. І от, нарешті, три-два-один! Прес-секретар «самого» вистрелив у повітря стартовим пістолетом! М-а-арш!!!

- Перше запитання! Мадам із пір'ячком у голові. Журналістка в блакитному чепчику звелася на ноги: - Що з того, що трапилось минулого року, пан «Гранд-прем'єр» ставить собі в заслу-

гу? - закохано кліпнула очима екзальтована «медійниця». - Всьо! Дуже радуєть, що я такої видатної та неповторної. Одно во всьом етом меня бесіт - діяльність попереднього уряду - уряду непрофесіоналов та непрофесіоноров. Шоб ім пусто било, шоб ім усем «сесть» й не встать. Більше того скажу, на равні ноги не поднятися.

Німфоманка із «Терактів»:

- Яке Ваше ставлення до жінок? - Хароше, якби не одна жіночка з попереднього уряду - уряду не професіоналов та непрофесіоноров. Шоб ім пусто било, шоб ім усем «сесть» й не встать. Більше того скажу, на равні ноги не поднятися.

«Окуляррофобка» із «Столичної неправди»:

- Коли Ви плануєте розпочати докорінну модернізацію національної економіки? Або хоча б замініте свої жажливі окуляри на прогресивні контактні лінзи?

- Ето слушноє зауваження. Ми давно б вже всьо началі і скінчили, якби не діяльність попереднього уряду - уряду непрофесіоналов та непрофесіоноров. Шоб ім пусто било, шоб ім усем «сесть» й не встать. Більше того скажу, на равні ноги не поднятися.

Білявка з газети «КІДБ»:

- Які найголовніші завдання наразі вирішує ваша команда?

- Показать усем зустрічним-поперечним, якою паганою була діяльність попереднього уряду - уряду непрофесіоналов та непрофесіоноров. Шоб ім пусто било, шоб ім усем «сесть» й не встать. Більше того скажу, на

равні ноги не поднятися.

Досвідчений фотокор із «ССВ» (роздратовано):

- А якби не було попереднього уряду?

- Тогда, да, - проблема. Тогда ми посилалися б на позаминулий уряд - уряд непрофесіоналов та непрофесіоноров. Шоб ім пусто било, шоб ім усем «сесть» і не встать. Більше того скажу, на равні ноги не поднятися.

Пристрасна німфоманка з «Терактів» тихо перепитала свого ситуативного лицаря:

- Слухай, фотокор із «ССВ», а хіба позаминулий уряд не цей самий уряд «професіоналов та професіоноров»? - Тихо! - зробив «великі очі» досвідчений чоловік. - Раптом Баянович почує. Тоді, напевно, забажає «щоб нам пусто било, шоб ми усє «селі» й не встали. Більш того, шоб ми з тобою на равні ноги не поднялися». А ми ж хочемо «на равні ноги»? - безсоромно підморгнуло колезі «ССВ».

- Нехай помре, хто не хоче! - радо погодилися «Теракти».

З цього моменту вони більше не звертали уваги на «Гранд-прем'єра». Та й справді, якого біса? Відповіді Лучезарова ніколи не змінювались. Про що б не йшлося: Податковий кодекс, бюджет, Пенсійна реформа чи остання гра «Динамо» (Київ). Газетарі припуслили дві головні версії: або «Гранда» заклонило одразу після президентських виборів, або його замінили на штучний андроїд з обмеженою опцією «спілкування». А ще могло статися, що його замінили-таки на андроїд, який потім заклонило через технологічний збій у системі. А чого ж ви чекали від «Маде ін ЧАЙНА»?

Олександр ВИГОВСЬКИЙ

ДІД МОРОЗ ПРИНІС
ПАРТІЮ РЕГІОНІВ... БОМБУ!

» ПОРУШЕНО КРИМІНАЛЬНУ СПРАВУ У ЗВ'ЯЗКУ ЗІ СПРОБУЮ ПІДПАЛУ ОФІСУ ПАРТІЇ РЕГІОНІВ.

Міліція порушила карну справу через спробу підпалу громадської приймальної Партії регіонів, яка розташована в одному з житлових будинків на вулиці Липській, 10, у Печерському районі Києва.

Як повідомляє УНІАН, інцидент стався 1 січня, о 1:20. «Невідомі кинули пляшку з запалювальною сумішшю у вікно громадської приймальної, яка знаходиться на першому поверсі «хрущовки». Це двокімнатна квартира, в якій, крім двох комп'ютерів і декількох столів, немає жодних цінних речей. Пляшка розбилася об ґрати, тож запалювальна суміш пошкодила лише підвіконня», - розповіли у прес-службі ГУ МВС Києва.

Кримінальну справу порушено за ст. 194 Кримінального кодексу України «Навмисне пошкодження чужого майна». При цьому в главу міліції не виключають, що правопорушників було декілька, оскільки один із них кидав ємність із сумішшю, а другий фіксував це на відео.

Нагадаємо, після згаданого інциденту біля офісу Партії регіонів чергує автобус спецпідрозділу «Беркут».

ФСБ «НАЇХАЛО» НА
УКРАЇНСЬКУ БІБЛІОТЕКУ

» ПРАВООХОРОННІ ОРГАНИ РОСІЇ ПРОВЕЛИ ДИВНИЙ ОБШУК «БІБЛІОТЕКИ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ».

21 грудня 2010 року співробітники ГУ МВС Росії за Центральним федеральним округом провели обшук у державному закладі культури Москви - «Бібліотеці української літератури». Таку «дружню» завзятість сусідів насамперед пов'язують із порушеною кримінальною справою за статтю 282 «Поширення ненависті і ворожнечі».

Нібито російські «силовики» встановили, що серед відвідувачів бібліотеки поширюється екстремістська література (висновок психолого-лінгвістичної (?) експертизи в інституті мовознавства) антиросійського спрямування. За повідомленнями очевидців, обшук тривав понад дев'ять годин і призвів до вилучення підписки трьох газет та 50 примірників художньо-публіцистичної літератури.

От тільки маленька юридична «нестиковка» - вся, так би мовити, реакційна література в Росії офіційно визначена і суворо заборонена. Жодна українська газетка чи книжечка з бібліотеки до цього переліку не входить і ніколи не входила. Отже, маємо свідомий «наїзд» за культурно-національною ознакою? Правда, співробітники бібліотеки вбачають у роздванні ажіотажу навколо російського українства радше недолугу провокацію, щось на кшталт похмільної післямови навздогін ксенофобного рішення Феміди від 24 листопада 2010 року про ліквідацію «Федеральної національно-культурної автономії українців у Росії».

МИ ЇМ: «ШО?», А ВОНИ НАМ: «КАПШО!»

На запит пана Єльченка (посла України в РФ) до відповідних структур Росії щодо роз'яснення конфліктної ситуації навколо бібліотеки, відповідь наразі не надійшла. Мобільні телефони керівника «Бібліотеки української літератури» Наталії Шаріної та її заступників вимкнені. Робочі телефони також не відповідають. Суцільна тиша та погані передчуття.

Сама «Бібліотека української літератури» в Москві нараховує вже 22 роки повноцінного активного життя. Ідея її створення припадає на 1988 рік. Тоді група свідомих ентузіастів через українські газети та журнали («Друг читача», «Літературна Україна», «Дніпро» та інші) звернулася до українських видавництв, бібліотек, книголюбів та всіх щирих українців із проханням надіслати українські книги для облаштування майбутньої бібліотеки. До речі, 2006-2007 року з боку державної влади Росії на працівників бібліотеки вже здійснювалися спроби жорсткого тиску. Проте цього горіч компанія нагадує цілеспрямовану й добре підготовлену програмну акцію з нівелювання етнічної автентичності українців на теренах Російської федерації. Нічого дивного. Агресивний націонал-патріотизм, наразі - панівна філософія офіційної Москви. Дивує інше - куди дивиться наша влада, наш МЗС і сам Гарант, який свого часу урочисто обіцяв українцям всіяку підтримку в будь-якій точці світу? Знову «обіцянки-цяцянки»? Набридло!

Гліб ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ

Національна комісія регулювання електроенергетики України повідомляє, що 13 січня 2011 року о 10:00 відбудеться відкрите засідання Комісії за адресою: 03680, м. Київ, вул. Смоленська, 19. Тел.: 454 7071.

Питання порядку денного:

Розділ перший.	нерегульованим тарифом.
I. Щодо здійснення заходів з приведення тарифів на електроенергію для всіх категорій споживачів до економічно обґрунтованого рівня.	IV. Про видачу ліцензії ВАТ «МЕЛІТОПОЛІГАЗ» на право провадження господарської діяльності з постачання природного газу, газу (метану) вугільних родовищ за регульованим тарифом.
II. Про визнання недійсною ліцензії ЗАТ «ГАЗ-МДС» на право провадження господарської діяльності з постачання природного газу за нерегульованим тарифом.	V. Про схвалення проєктів постанов, прийняття регуляторних актів НКРЕ, внесення змін до Плану діяльності НКРЕ з підготовки проєктів регуляторних актів на 2011 рік.
III. Про видачу ліцензії ТОВ «ГАЗ-МДС» на право провадження господарської діяльності з постачання природного газу, газу (метану) вугільних родовищ за	Розділ другий. Різне.

Національна комісія регулювання електроенергетики України (НКРЕ) ОГОЛОШУЄ КОНКУРС

на заміщення вакантних посад:

- завідувача сектора з питань запобігання та протидії корупції і контролюючої діяльності, головних інженерів спеціалістів, спеціалістів I категорії центрального апарату та територіальних представництв.

Детальна інформація про наявність вакантних посад НКРЕ розміщена на сайті НКРЕ: /www.nkre.gov.ua/ у каталозі послуг, державним службовцям, вакансії.

Вимоги до учасників конкурсу: - громадянство України; - вища освіта відповідного професійного спрямування; - досконале володіння державною мовою; - стаж роботи: для завідувача сектора - за фахом на державній службі на керівних посадах не менше 3 років або стажем роботи на керівних

посадах в інших сферах економіки - не менше 5 років, для головного спеціаліста - не менш як 5 років, для провідного спеціаліста - 3 роки.

НКРЕ житлом не забезпечує.

Необхідні документи:

- заява про участь у конкурсі;

- заповнена особова картка (форма П-2 ДС) з відповідними додатками;

- дві фотокартки;

- копії документів про освіту, трудової книжки та паспорта;

- відомості про доходи та зобов'язання фінансового характеру щодо себе та членів своєї сім'ї за 2010 рік.

Документи приймаються протягом місяця за адресою:

03680, м. Київ, вул. Смоленська, 19, кім. 211.

Додаткову інформацію про умови конкурсу можна отримати за телефоном: (044) 454-70-23. 04.01.2011

АНЖЕЛІКА РУДНИЦЬКА: «Я НАВЧИЛАСЯ ДОСЛУХАТИСЯ ВНУТРІШНЬОГО ГОЛОСУ»

«Я НЕ ЗМОГЛА ВІДКАРАСКАТИСЯ ВІД «ТЕРИТОРІЇ»

- Ви співачка, спортсменка, митець, журналіст. Що з цього Вам більше до душі?

- Я не надаю переваги жодній із цих іпостасей. Кожен має бути просто людиною і робити те, що йому найбільше подобається, що він може найкраще реалізувати в даний момент. Іноді ми плануємо щось одне, а життя повертає на інше.

Всі творчі прояви не завжди вибираю я. Іноді вони обирають мене. Звісно, ти можеш відмовитись від того, що пропонує життя. Але інколи не вдається відкараскатись (посміхається). Так було, наприклад, з хіт-парадом «Територія А». Я не хотіла його вести і вперто влаштувала кастинги для величезної кількості бажаючих. Перший хіт-парад – це ж так цікаво! А врешті-решт вся команда і керівництво каналу наполягли, щоб програму робила саме я. Хоча мені більше до душі була серйозна журналістика.

«НА МЕНЕ ОБРАЖАЛИСЯ КОЛЕГИ, ПРО ЯКИХ Я ПИСАЛА»

- Серйозна – це яка?

- Коли я була студенткою, то починала в науковій редакції, була схильна до аналітики. А музичні новини принципово відрізнялися від того, що я хотіла.

Маю внутрішню властивість все порівнювати, аналізувати, робити висновки. Це вирізняло навіть мої музичні матеріали. Я отримувала журналістські нагороди за краху критику. На мене ображалися колеги, про яких я писала. З іншого боку, вони розуміли – те, що я пишу, – правда. Тож було приємно, коли вони, звичайно мовчки, виправляли помилки.

- Що для Вас означає журналістика?

- Я не займаюся цим як професією. Вона мене зараз не годує. Але мислю як журналіст і це найголовніше. Продовжую писати – веду блоги, висловлюю свої думки з приводу багатьох питань, хоча, можливо, вони для когось незручні.

Багато пишу про мандри, бо люблю подорожувати різними країнами. Я не лежу, смажачись, на сонці. Натомість буваю в музеях, в гостях у місцевих, інколи незнайомих людей. Мені цікаво дізнатися, як живуть в інших країнах, який у них побут, що вони їдять. Я все випитую і сама багато розповідаю. Це дуже цікаво, тож не ділитися таким досвідом просто не можу.

«ТИ ЗА ПОЧУТТЯМИ – ЧЕСНО І ПРАВИЛЬНО»

- Нещодавно за свої картини Ви отримали звання «Світовий майстер» на фестивалі культури і мистецтв у Кореї. Що для Вас означає ця нагорода?

- Те, що я потрапила до переліку світових майстрів, безумовно, престижно, почесно і зворушливо. Сам фестиваль був класний – великий і вражаючий! До будь-яких звань і нагород ставлюся з вдячністю, бо якась людина, побачивши твої роботи, подумала про тебе, не полінувалася знайти тощо. Але ска-

» АНЖЕЛІКА РУДНИЦЬКА СТОЯЛА У ВИТОКІВ УКРАЇНСЬКОГО ШОУ-БІЗНЕСУ – СТВОРИЛА І ВЕЛА ПЕРШІЙ В ІСТОРІЇ ВІТЧИЗНЯНОГО ТЕЛЕБАЧЕННЯ ХІТ-ПАРАД «ТЕРИТОРІЯ А». ЗГОДОМ ЗАСПІВАЛА Й САМА. ЦЯ ЖІНКА ПЕРЕЖИЛА ТЯЖКУ ХВОРОБУ, ЩО ПРИКУВАЛА ЇЇ ДО ЛІЖКА НА ДОВГИХ ШІСТЬ МІСЯЦІВ. ПРОТЕ ВОНА ЗБЕРЕГЛА МУЖНІСТЬ І НАДІЮ, ТОЖ НИНІ СТВОРЮЄ СПРАВЖНІ ШЕДЕВРИ, ЯКІ ОЦІНИЛИ МИСТЕЦТВОЗНАВЦІ ТА ПЕРЕСІЧНІ ГЛЯДАЧІ НЕ ЛИШЕ В УКРАЇНІ. НА ФЕСТИВАЛІ В КОРЕЇ ВОНА ОТРИМАЛА ПОЧЕСНЕ ЗВАННЯ «СВІТОВИЙ МАЙСТЕР». ПРО МУЗИКУ, ЖУРНАЛІСТИКУ І КАРТИНИ, ПОДОРОЖІ І НАТХНЕННЯ, ЯКЕ НЕ ЗНИКАЄ ЗАВДЯКИ ВІРІ, МИ ПОГОВОРИЛИ З ПАНІ АНЖЕЛІКОЮ.

зати, що це змінює моє життя чи є чимось визначальним, не можу.

Для будь-якої творчої людини на першому місці мають бути відчуття, адже це чесно. Коли ти спрямовуєш зусилля на отримання звання, ти, звісно, доможешся свого. Але в мене немає ні бажання, ні можливостей витратити на це життя.

«ШЛЯХ ДО ПОРОЗУМІННЯ ЧЕРЕЗ МИСТЕЦТВО – НАЙКОРОТШИЙ»

- Розкажіть, як Ви обрали для себе стиль етнодерн.

- Не можу сказати, що я його вигадала. Просто створила певну кількість робіт, показала їх людям, а мистецтвознавці, котрі приходили на мої виставки, назвали це етнодерном. Це таке собі поєднання етнічних символів, які, до речі, є суто українськими, проте перегадуються з народними символами інших країн світу.

Уявіть собі, на виставці в Кореї до мене підходять тамтешні мешканці і кажуть: «Це корейський стиль! У нас народне мистецтво таке ж яскраве!» Потім з'являються латиноамериканці й кажуть: «Вау! Це ж наше мистецтво!» Ми посміялися. Але потрібно розуміти, що людей поєднує багато символів і знаків, розуміння світу. Все інше – бар'єри, які ми самі вигадуємо.

За біблійною версією, всі ми пішли від Адама і Єви. Гадаю, Бог дав однакові знання усім людям. Через мовні, політичні, економічні перепони ми просто не розуміємо одне одного. Коли зустрічаються політики, вони не можуть домовитись між собою. Коли збираються митці, вони завжди знаходять точки дотику. Шлях до порозуміння через мистецтво – найкоротший.

- Що Вас надихає?

- З приводу музики я ще можу пояснити. А от щодо картин, тут все складніше. Під час хвороби я навчилася слухати тишу. І внутрішній голос... Я часто кажу, що Бог на вушко мені шепоче сюжети, а я тільки виконавець. Інколи мене надихають кольори, події, природа, певний настрій. До художніх робіт я ставлюся як до місії, яку необхідно виконати. Це якась хімія, яку важко передати словами.

«МІЖНАРОДНИЙ КОРЕЙСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ МИСТЕЦТВ ЗАКРИВАЛА УКРАЇНСЬКА ПІСНЯ»

- Як просувається Ваша музична кар'єра?

- Цього року я знову не видала французький альбом, який майже повністю готовий. Це питання номер один. За рік я написала тільки одну пісню – «Колискову». Яюсь мені не співалося. А через силу за-

писувати пісні не можна. У студії немає публіки, як на концерті, тут потрібні емоції, які йдуть зсередини.

Моя музика не є комерційною в українському розумінні. Дуже складно підписувати контракт і працювати з продюсерами, тому що в мене своє розуміння, яка це має бути музика. І це важко вписується в бізнес-проект. Але, з іншого боку, мої твори – не одноденні. П'ять років тому вийшов мій альбом. Коли я його слухаю, все звучить абсолютно сучасно. Коли я виходжу на сцену, то не відчуваю, що моя музика непопулярна.

Наприклад, після закінчення фестивалю в Кореї організатори влаштували прийом для почесних гостей, послів і дипломатів. На цьому заході я вирішила заспівати. Це був неральний фурор! З моїми купальськими піснями всі водили хороводи. А пісню «Країна моя» співали разом зі мною (там простенький приспів) усі – Кот д'Івуар, Перу, Гана, Корея, Росія.

Гостям так сподобалося, що мене запросили виступити в останній день фестивалю. Але й тут на мене чекала несподіванка: за півгодини до виходу на сцену організатори попросили мене виконати тамтешню народну пісню. Я ледве вивчила як буде корейською «дякую», а тут цілий текст. Режисер поспіхом наспівував мені слова, які ми записали українськими літерами, і я співала! (посміхається) А потім затягла свою пісню, тож Міжнародний корейський фестиваль мистецтв закривала українська пісня (сміється).

«НАВЧИТИСЯ ЛЮБИТИ САМОТНІСТЬ МОЖЛИВО»

- На Вашу долю випало багато випробувань, але Вас це не зламало. Чи маєте якийсь універсальний рецепт для тих, хто через певні обставини зневірився?

- Я не збиралася нікому розповідати про хворобу. Але одразу після одужання, коли вийшла в ефір на радіо, до студії телефонували люди, які лежать паралізовані, які зневірилися. Я вирішила, що мушу розповісти свою історію, аби в людей не зникла віра у власні сили. Мені допомагала віра в Бога і любов мами. Вона була поруч і підтримувала мене, стимулювала розвиток художніх прагнень. Завжди можна знайти якийсь вихід. І потім, неймовірно приємно прокидатися не від страшного болю, а від бажання працювати, творити! Ти перестав заціклюватися на фізичних аспектах, а починаєш рухатися у творчому руслі. Ідеї самі сиплються на тебе.

Люди мають пам'ятати, що Бог випробує нас. Чому? Цього ми не можемо знати. Але він залишає за нами вибір – опустити руки чи йти далі. Якщо є хоча б одна людина, яка тебе любить, то треба боротись заради неї. Хай це буде навіть не людина, а ідея, мрія! Аби вдалося витягти себе з негативу. Та й хіба з людьми, які не хворіють, не трапляються жахливі емоційні станни? Коли ти перебуваєш у обмеженому просторі, почувашся нікому не потрібним. Навчитися любити самотність можна. Знайти плюси в ній – теж. Головне – не здаватися і вірити!

Розмову вела
Юлія БОЯРСЬКОВА

Я ЇМ ТРАВУ І «КОВБАСИТЬ» МІЙ ТОНУС ЖИТТЄВИЙ!

» ХТО З НАС ХОЧ РАЗ У ЖИТТІ НЕ ОБІЦЬВ ХСОБИ З ЧЕРГОВОГО 1 СІЧНЯ

РОЗПОЧАТИ «НОВЕ» ЖИТТЯ ЗАДЛЯ МАЙБУТНЬОГО ВХІДНОГО КВИТКА ДО РАЮ І АКРЕДИТАЦІЇ У СВЯТОГО ПЕТРА? ХТО НЕ ТІШИВСЯ НАМІРОМ СТАТИ, НАРЕШТІ, ЗДОРОВИМ, САМОРЕАЛІЗОВАНИМ ТА ЩАСЛИВИМ, А ЗГОДОМ НА ВЛАСНОМУ ДОСВІДІ ПЕРЕСВІДЧУВАВСЯ, ЩО ПІСЛЯ СВЯТКУВАННЯ НОВОРІЧНОЇ «ВСЕНОЩНОЇ» РАЙДУЖНІ ПЛАНИ ПОВІЛЬНО ПЕРЕНОСЯТЬСЯ НА НЕОЗОРЕ «ПОТІМ»?

Автім, переносимо їх лише ми, пересічні страждальці від постноворічного шлункового «танку з шаблями». А от члени родини Оранських – Віталій, Оксана та їхні нащадки Олесик і Віталіна – зустрічатимуть 1 січня свіжими, енергійними й цілком задоволеними своїм здоров'ям. Нічне продуктове перенавантаження їм не загрожує, адже вони харчуються зі «столу природи» й називаються сиродідами. Маємо на увазі не поїдання сирів, а пристрасть до продуктів, жодним чином не оброблених термічно – овочів та фруктів, пророслих зерен і горіхів, грибів і меду.

«Будь у гармонії з іншими - не шкідливими тобі живими істотами, та якомога більше рухайся на повітрі, у найближчому контакті з сонцем і рослинністю. Не вживай нічого, що непридатне людській природі, що не приготуване на кухні матері-природи», - цей філософський постулат, який нагадує собою апокрифічне Євангеліє від Єссеїв, наразі стає вельми популярним у всьому світі. Саме його вже 12 років поспіль дотримується знаменитий бодібілдер Ричард Блекмен, у стилі «натурліх» живе й голлівудська суперзірка Ума Турман.

Проте вважати сиродідні «модною новинкою» не випадає. До прикладу, така «дивна» система харчування була частиною філософської системи В. Винниченка - відомого українського письменника першої половини ХХ ст., художника та політичного діяча (після Лютневої революції Винниченко очолював революційний парламент України і став автором універсалів Центральної Ради).

25 останніх років життя він харчувався винятково сирію рослинною їжею і всіх харчових традиціоналістів обзивав нещасними «труподідами». З усього цього можна зробити висновок – ні силі, ні красі, ні розуму таке своєрідне «пасовисько на кухонному столі» не шкодить.

«Сиродідні не можна розглядати лише як дієту, - наголошують Віталій і Оксана Оранські. - Крім фізичної складової, є ще й духовна. Ми ж не просто не вживаємо смаженої, вареної чи пареної їжі, м'яса, птиці, молока, яєць, риби, борошняних і молочних продуктів, а й живемо життям, вільним від насильства над навколишнім світом. Душевна гармонія та мінімальна шкода природі - ось одна з головних заasad нашої родини».

Вони не купують хутряного чи шкіряного одягу, не користуються газом та мийними засобами для посуду (адже немає необхідності його знежирювати) і найближчим часом планують позбутися холодильника. Повсякчас наспівуючи улюблений мотивчик «Я їм траву і «ковбасить» мій тонус життєвий...» (гурт «По кожному»), вони дійсно фонтанують енергією, отриманою з живої природної їжі, й стверджують, що після відмови від біологічно знецінених переварених страв зникає почуття постійної сонливості та втоми, на сон вистачає шести годин, суттєво підвищується імунітет та працездатність. А ще – легко переноситься зимовий холод і майже не відчувається літня спека.

Їїх маленька донечка Віталіна, народжена з довгим волоссям та міцними нігтиками (батьки-сиродіди пишаються!), за дев'ять з половиною місяців життя

на дієті з грудного молока та сирих рослинних продуктів (до речі, без алергій і діатезів) навчилася повзати як торпеда й навіть трохи ходити. Завдячуючи безперерпній перевазі сиродідні – його антисклеротичній спрямованості та налагодженому обміну речовин – ні дітям, ні дорослим не доводиться «кутатись», аби не змерзнути та уникнути протягів. Рослинні продукти не містять холестерину, багаті на вітаміни, мінеральні речовини, клітковину та інші важливі для організму сполуки, тож кров – джерело тепла, поживних речовин і кисню – вільно обертається незвуженими, незашлакованими кровоносними судинами і зіграє людський організм.

«Чим глибше розумієш сенс сиродідні, тим приємніше й радісніше стає жити. І справжньою «жерстю» починає видаватися традиційне, так зване «збалансоване», харчування, - кажуть Віталій з Оксаною. - Адже «мертва» кулінарія не сприяє достатньому синтезуванню енергії. Звідси й «роз'ятрування» власного організму гострими приправами, тютюном, алкоголем та наркотиками. У той час коли природна система харчування сприяє остаточній відмові від шкідливих звичок. Відкрийте очі – поруч із кожним продуктовим супермаркетом обов'язково побачите аптеку, що недвозначно нагадує громадянам - ваше «повноцінне» харчування згодом потребуватиме лікування! А сиродідам легко жити. Головне – наважитися ступити на цей шлях і побачити наступний день повновому: пізнати радість зміни на краще».

Олена ЛИТВИНОВА

ПОРОСЯТКО ФУНТИК ПОВЕРТАЄТЬСЯ НА ЕКРАНИ

» ТВОРЦІ ЗНАМЕНИТОГО МУЛЬТФІЛЬМУ ПРО МИЛЕ ПОРОСЯТКО І ЙОГО ЖАДІБНУ ХАЗЯЙКУ БЕЛЛАДОННУ ЗНЯЛИ 52 НОВІ СЕРІЇ, ЯКІ НЕВДОВЗІ ПОБАЧАТЬ ГЛЯДАЧІ. ПРЕЗЕНТАЦІЯ ВІДБУЛАСЯ НА ЦЬОМУ ТИЖНІ В КІНОЗАЛІ «СОЮЗМУЛЬТФІЛЬМУ».

За 20 років після виходу популярного мультсеріалу «Пригоди поросятка Фунтика» головні герої залишилися ті самі. Правда, персонажі тепер лялькові, а не мальовані.

«Колишню форму ми не могли відтворити з двох причин. По-перше, телебачення диктує свої закони - йому потрібно конвеєрне, серіальне виробництво. Зараз навіть такий шедевр, як «Іжачок у тумані», навряд чи проб'ється до аудиторії. Продюсер запитає: «Всього одна серія? А що мені ставити в сітку завтра?» Тому Фунтика й задумували як серіал. По-друге, наша анімація в занепаді: немає професійних художників», - говорить автор і сценарист мультфільму Валерій Шульжик.

У цьому мультику немає голлівудської динамічності, проте малюки оцінять його доброту і неповторність. «Наш Фунтик відкритий для співчуття. Його біди та поневір'я зрозумілі дітям», - упевнений пан Шульжик.

Озвучувати персонажів будуть ті ж чудові актори: фокусника Мокусо - Армен Джигарханян, Белладонну - Ольга Аросєва, мавпочку Бамбіно - Ірина Муравйова.

НА КОНЯ, АБО ГОЛОС «КРОВІ» ІРИНИ ПРАВИЛО

» ГРУЗИНСЬКО-УКРАЇНСЬКІ КУЛЬТУРОЛОГІЧНІ СТУСНКИ ЗАВЖДИ БУЛИ ДУЖЕ ТІСНИМИ І ПЛІДНИМИ.

Тож запрошення до Грузинського посольства в Києві на перегляд короткометражного ігрового фільму за однойменним оповіданням класика грузинської літератури Нодара Думбадзе мене не здивувало. Скоріше заінтригував факт, що стрічку зняв випускник Київського університету театру і кіно ім. І. Карпенка-Карого як дипломну роботу, але розголос про її фільм давно «гуляє» в пресі.

«Кров» Ірини Правило з задоволенням смакують усі провідні видання. В цій історії є момент міжнародної єдності, адже грузини вважають фільм своїм, а українці не заперечують, але мають привід для гордості. Хоча... Від першого до останнього слова у цій історії фігурує грузинська сторона, бо саме представники цього народу взяли на себе всі труднощі, які передбачала творча робота.

«Гриве кіно Ірини Правило «Кров» можна назвати унікальним. За весь час існування

інституту екранних мистецтв – це перший міжнародний проект. У нашій країні фільм передавали з рук у руки. Це грузинське кіно за внутрішньою ритмікою, менталітетом, музичним супроводом і вдало підібраними кадрами! Якби мені сказали, що стрічку знімав досвідчений режисер, я б повірив. Зроблений фантастичний обсяг роботи! Талант цієї дівчини незаперечний. Для мене було важливо дізнатись, що в Україні школа не вмерла і зберігає традиції. Я щасливий, що в українському кіно є таке майбутнє», - так відгукнувся про фільм Георгій Сігуа, голова представництва торгово-промислової палати Грузії в Україні.

Не менш зворушливими були й оцінки посла Грузії в Україні Григола Катамадзе. Після перегляду фільму він зізнався, що плакав. Адже історія головного героя чимось нагадала йому дитинство. А керівник Ірини - кінорежисер і викладач Київського університету кіно і театру Василь Вітер -

розповів, що не хотів, аби його студентка знімала свою дипломну роботу в Грузії, але зараз пишається нею. Сама ж режисерка визнає, що після зйомок і спілкування з людьми, котрі їй допомагали, виникла думка про те, що грузинський народ чимось нагадує їй наших карпатських українців. Тож наступний фільм зніматиме в Карпатах...

Сюжетна лінія твору розгортається навколо емоційного стану дитини, яка, втрапивши батьків, змушена вибирати між бабусею (матір'ю мами) та дідусем (батьком тата). Передати почуття хлопчика допомогла музика. Під

звуки традиційного грузинського багатоголосся сльози ллються з очей навіть найчарівніших чоловіків. А короткі, але глибокі монолози головного героя лише доповнюють розкішні картини природи і глибину традиційного виховання грузинського чоловіка. Від бабусі, яка не в змозі зростити справжнього чоловіка і щиро зізнається в цьому сватові, хлопчик потрапляє до діда. А дід – і на коня посадить і пісню заспіває по чоловічому. З дідом не треба багато слів, адже в його жилах тече та сама кров, тож завдяки їй можна висловити всі почуття.

«Нині представники кіномистецтва фільмують здебільшого дитячі проблеми, а не те, якими чистими й добрими є малюки. Натомість такі роботи, як «Кров», відкривають серця. А це важливе завдання кінематографа. Я сподіваюсь, що перший фільм підштовхне людей згуртуватися навколо українського кіно», - каже Ірина Правило.

Того вечора, коли презентували «Кров», в київських кінотеатрах відбулись дві знакові прем'єри: фільм про Параджанова та «Покаяння» видатного грузинського режисера Тингіза Абуладзе. Посол Грузії ще до початку перегляду зауважив, що наразі ім'я Ірини Правило може бути занесене до переліку геніальних митців. І це правда, адже вона розбурхала голос крові представників двох націй. І тут, звичайно ж, спадають на думку слова Лесі Українки: «Якби я не була україночку, то була б грузинкою...»

Мені здалося, що саме цей вислів підштовхнув пані Ірину до дій, які навіть чоловіки оцінюють як подвиг. Адже знімати довелося на батьківщині Нодара Думбадзе. Там же, на вулиці звичайного селища, режисерка знайшла головного героя – маленького 11-літнього хлопчика, якого доводилося навчати кіношній справі.

Леся САМІЛЕНКО

ЯК СВЯТКУВАТИМУТЬ РІЗДВО ВІДОМІ ЛЮДИ

ПОТАП

- Як минають Ваші новорічні свята?
- Щороку в ці дні у нас - робота, робота, робота!
- А з чим асоціюється Різдво?
- З концертами, мандаринами, ялинками і різноманітними стравами. А також із колядками.
- Чекаєте чогось незвичайного в Різдвяну ніч?
- Звісно! Це Різдво зустрічати з маленьким синочком. У 2011-му йому виповниться три роки. Чекаю на те, що нас радуватимуть наші дітки, а також наші молоді гурти.
- Ви вже купили синові подарунок?
- Я дарую йому дуже багато всього. Навіть боюся його розбалувати...

ФОЗЗІ:

- Розкажіть, як Ви святкуватимете Різдво?
- У нас сформувалася традиція - багато років поспіль ми їздимо до села Перерва (Коломийський р-н Івано-Франківської обл.), де живе бабуся нашого друга. Саме там, у скромній, по-справжньому етнічній обстановці відпочиваємо. Навіть не уявляю, де ще можна святкувати.
- Яким стравам надаєте перевагу на Різдво?
- Традиційним. А от Фагот у нас якось взагалі нічого не їв і не пив на свята - дотримувався різдвяного посту!
- А Ви коли-небудь постували?
- Так, але за католицьким обрядом.
- Ви - католик?
- Я і католик, і православний. Просто католицький піст легше тримати, адже він закінчується 25 грудня, до Нового року. Правда, одного разу я і його перервав. У нас була презентація нового альбому, а для мене це свято! Та, гадаю, з вищими силами я домовлюся...

ПАВЛО ЗІБРОВ:

- Як Ви святкуєте Різдво?
- Це свято ми намагаємося відзначити всією родиною. Раніше збирали бабусь, дідусів (їх, на жаль, уже немає серед нас), батьків. Я не працюю на Різдво. Вважаю, що хороший артист має заробляти протягом року, а на новорічні свята - відпочивати з сім'єю. Хоча у мене було кілька пропозицій, від яких я не зміг відмовитись, адже пропонували дуже великі гроші. На них ми могли відпочити, полетіти, приміром, шикарним бізнес-класом на десять днів у найкращий готель Еміратів, та ще й придбати подарунки.
- Як плануєте святкувати цього року?
- Купили путівки в Дубаї. Хочемо моря і лагідного сонця. Традиційно після Нового року ми летимо в теплі краї. Тож подумки я вже там!
- Вам не набридло спекотне

українське літо?

- Цього літа було важко, але, щойно почалася зима, знову захотів тепла. Є ще один момент: треба відпочити психологічно, відійти від напруженої політичної обстановки. Адже, хай там як, а доводиться дивитися телевизор, виходити на вулицю... Все це трохи напружує. Я живу в цій країні, тож переживаю за все, що відбувається. Тому, мені приємно змінювати «картинку». Я - творча особистість, мені необхідно періодично перемикається!

- Ви вже підготували подарунки рідним?

- Подарунки я купую за кордоном. Завжди знаю, що хочуть мої дівчата: донька і дружина. Гадаю, цього року ми все купимо в Еміратах. По-перше, ціни там набагато нижчі, ніж у нас. По-друге, колосальний вибір будь-яких світових брендів. Ну й по-третє, у всіх магазинах діють новорічні 70-75% знижки. Тож навіщо переплачувати?!

ВИТАЛІЙ КЛИЧКО:

- Чи відзначаєте Ви новорічні свята за власною традицією?

- Я зустрічаю ці свята в родинному колі, причому в різних куточках світу. Ми з дружиною і дітьми любимо відвідувати якісь цікаві місця. Цього разу обіцяв мамі поїздку в Діснейленд у Флориді, вони з нетерпінням чекають. Також плануємо екскурсію, про яку мріяв старший син, - у космічний павільйон NASA на мис Канаверал. Кілька років тому я там побував - дотепер вражений. Скажіть, хто у дитинстві не мріяв побувати всередині космічної капсули! Залізи у корабель багаторазового використання Space Shuttle, приміряти скафандр космонавта, спробувати їжу з тюбиків - для дітей це буде чудовий подарунок на свята!

БРАТИ БОРИСЕНКИ:

- Як ви збираєтесь святкувати Різдво?
- Напевно, як і минулого року, на сцені. Ми дуже любимо свою роботу (низький уклін Костянтину Меладзе, а також всім організаторам проекту «Фабрика зірок», які дали нам шанс пробитися в шоу-бізнес).
- Вже підготували подарунки друзям і близьким?
- Ми підготували подарунки шанувальникам - закінчили знімати дебютний кліп на пісню «Чаклувала зима». Вже сталася прем'єра на телебаченні та ротация на радіо.

ДІАНА МЕНБАСВА

голова Всеукраїнської молодіжної організації «Сяйво»

- Як плануєте святкувати?
- Новий рік - казкове сімейне свято, завжди неабияк! Ми з чоловіком вирішили зустріти 2011-й у Відні, в колі найближчих друзів. На Соборній площі, під бій курантів ми відкоркуємо шампанське! А потім влаштуємо справжні зимові канікули в Австрійських Альпах: теплі светри, лижі, пунш з корицею, сніг та щасливі посмішки рідних!
- Чим запам'ятався рік, що минає?
- Вражень багато, але найголовніша подія для мене - весілля! Красивий та хвилюючий день, який перетворив

мене на щасливу дружину! Щиро бажаю кожному відчувати справжнє кохання та зберегти його на все життя!

- Що даруватимете близьким?

- Ціную незвичні маленькі подарунки, щось сповнене справжніми спогадами та враженнями. Але найголовніший подарунок все ж таки - щоденна турбота та любов!

- Що б хотіли отримати в подарунок?

- Білий «макбук». Але Діда Мороза прохала про прості речі: здоров'я та кохання!

- Що буде на різдвяному столі?

- Традиційно в нашій родині до святкового столу подають страви з м'яса, горіхів та багато солодощів.

Вважається, що саме вони принесуть здоров'я та добробут у наступному році.

- Які благодійні проекти вдалося реалізувати цього року? Що плануєте зробити в наступному?

- Минулий рік для нашої організації ознаменувався традиційними заходами: влітку «Льодова казка», взимку «Різдвяна зірка» для дітей, які виховуються в дитячих будинках. У новому році ми також підготували безліч сюрпризів.

З Новим роком та Різдвом Христовим! Будьте щасливі і пам'ятайте: насправді сильним буває лише той, хто спрямовує сили на добрі справи!

ОЛЬГА СУХА: «ТРЕНЕР НЕ ДОЗВОЛИТЬ СКИНУТИ ОБЕРТИ»

На татамі куди й подінеться лагідність Ольги СУХОЇ!

- У намаганні потрапити на Олімпіаду в Лондоні, - каже студентка випускного курсу Рівненського державного гуманітарного університету, - я навряд чи є оригінальною. А система відбору не передбачає прямих путівок за один старт - треба накопичувати залік і фінішувати в межах виділеної для Європи квоти на кожну чоловічу та жіночу категорію. Бакинська перемога - лише заявка, що мені відразу дав зрозуміти тренер Михайло Романкевич.

- **Маєте на увазі, що в столиці Азербайджану були представлені не всі претендентки?**

- Стовідсотковий кворум на подібних змаганнях - явище рідкісне, притаманне, скоріше, турнірам рівня «Гран-прі». Але все дуже відносно. Скажімо, я не «перетнулася» з моєю білоруською тезкою Лещенко, бо в неї виграла ізраїльтянка Роні Шварц. Але саме проти останньої довелося боротись у фіналі. А до цього мала суперниць із Китаю, Росії та Німеччини (Юнь Цзяо, Крістіна Румянцева, Міхаела Башин відповідно - авт.), які зазвичай не делегують абикого на міжнародну арену. Тут і на мить не скинеш обертів.

- **І все ж, яке коло приблизно рівних спортсменок постійно сперечається у вашій вазі за щось справді вагоме?**

- Їх не бракує! Азійських учасниць не

злічити - японки Емі Ямагіші, Каорі Кондо, Томоко Фукумі, кореянка Чун Юн Йеон, китайка Ву Шуген. У європейському масштабі - бельгійка Шарлін ван Снік, іспанка Ванесса Гарсія, росіянки Людмила Богданова та Єкатерина Кондратьєва, румунки Кармен Богдан та олімпійська чемпіонка-2008 Аліна Думітру. Пригадую наші з нею сутички. Наразі здолати Аліну не поталанило, завалила травма.

- **Що особисто вам потрібно задля надійного просування до лондонської ліцензії, - медицина, фармакологія, сучасна тренувальна база?**

- У першу чергу, гадаю, психологічна готовність. А загалом нюансів чимало - тут і відновлювальні процедури, зокрема масаж, і медикаменти. Звісно, ідеться про дозволені препарати. Щодо спеціалізованого залу, то рівненському спортклубу «Олімпійські надії» багато хто по-доброму заздрить. Наш меценат Олег Харитонович Дошук вкладає кошти й душу. Варто врахувати, що достатньо часу проводжу на централізованих зборах, а це можуть бути й Конча-Заспа, й карпатський Заросляк.

- **У тандемі Романкевич - Суха, чи має «підлегла» право, образно кажучи, показати зуби?**

- Знаєте, я прийшла і залишилася в цьому виді єдиноборств тому, що мені цікаво. Всі

» У ПЕРЕДНЬОМУ ЧИСЛІ «ГПУ» МИ ПРЕЗЕНТУВАЛИ КРАЩИХ ВІТЧИЗНЯНИХ АТЛЕТІВ-2010. СЕРЕД ЛАУРЕАТІВ РЕЙТИНГУ НОК УКРАЇНИ «СПОРТСМЕН МІСЯЦЯ», ПЕВНО, НАЙМЕНШ РОЗКРУЧЕНОЮ В ЗМІ Є РІВНЕНЧАНКА ОЛЬГА СУХА. ХОЧА ВОНА ОДНОЗНАЧНИЙ ЛІДЕР НАШИХ ДЗЮДОІСТОК У ВАЗІ ДО 48 КГ І ПЕРЕМОЖНИЦЯ ТОРІШНЬОГО ЕТАПУ КУБКА СВІТУ В БАКУ.

здобутки на чемпіонатах різного рангу - то насамперед вплив Михайла Яковича. Він аж ніяк не ігнорує мої враження та пропозиції, однак було б дивно, якби я не дослухалася тренера, в якого й до мене виховувалося достатньо відомих дзюдоїсток.

- **Пане Михайле** (звертаюся до заслуженого тренера України Романкевича, який водночас є наставником жіночої збірної), **вас на перукарський кшталт можна вважати «дамським майстром».** Хлопців ви передоручаєте іншим колегам?

- У різний час проявили себе мої вихованки Наталія Барда, Ірина Омельчук, Олена Чухаль, сестри Іра й Катерина Гусеви. На підході юна Анастасія Турчин. Тож, дійсно, Оля не перша й, сподіваюся, не остання обдарована учениця. Так склалося, що набираю і юнаків, але зостаються зазвичай дівчата. Об'єктивно вони швидше «достигають». Бува, в десятому класі виконують норматив майстра. В основі - працелюбство (і тут до Сухої претензій немає) та допомога. Підтримують нас і профспілкові спорттовариство «Україна», і Збройні сили, кольори яких вона захищає паралельно. Звичайно, є міцний контакт з національною федерацією та відповідним департаментом міністерства. Найближча ціль - пробитися до призової трійки чемпіонату Європи-2011. Хотілося б вірити, що Ользі таке до снаги.

«ФОРМУЛА-1» ОМИНАТИМЕ

Траса «Сільверстоун», яку британці проклали крізь колишню бомбардувальну авіабазу Другої світової, зазнала реконструкції

«ЗОНУ» ЗДАЛЕКУ

Хотіти, як відомо, не шкодить. Досі в Східній Європі проводиться лише один з етапів чемпіонату світу в найпрестижнішому класі автоспорту - «Формула-1». І відбуваються ці старты на трасі «Хунгароринг» у Будапешті. Чи можливо долучитися й нам?

Принаймні таку ідею висунув голова Київської облдержадміністрації Анатолій Присяжнюк. Назвав він і територію - Іванківський район, і кошторис будівництва - до мільярда доларів. «Аплудувати му Присяжнюкові, якщо залучить іноземних інвесторів! - відреагував Прем'єр Микола Азаров. - А в Держбюджеті коштів на це немає, бо тиснуть більш нагальні статті витрат». Відомо, що сусіди-росіяни, чий попередній Віталій Петров виступає в ролі штатного пілота за стайню «Лотус-Рено», споруджуватимуть такий автодром на околиці Сочі, але під шурхіт зимової Олімпіади-2014. Ну й курорт на Чорному морі, погодьтеся, дещо інше з точки зору країн, до яких приписані всі ті «Феррарі», «Макларени» й «Заубери», ніж околиця Чорнобильської зони.

ЗГАДАТИ Б СЬОМІНУ ТЕЗИ ГРУЗДЕВА ТА ЛЕБЕДЯ...

ЩЕ ТРОХИ, Й ФУТБОЛІСТИ КИЇВСЬКОГО «ДИНАМО» ЗБЕРУТЬСЯ ПІСЛЯ ВІДПУСТКИ. ЯК І ОЧІКУВАЛИ, ПОВЕДЕ ЇХ У БІЙ З ВЕСНЯНО-ЛІТНІМ ПРИЦІЛОМ ЮРІЙ СЬОМІН. ТРЕНЕР, ЯКИЙ СЛІДОМ ЗА УКРАЇНСЬКИМ ЧЕМПІОНСТВОМ-2009 ПРАЦЮВАВ У РІДНОМУ ДЛЯ НЬОГО МОСКОВСЬКОМУ «ЛОКОМОТИВІ» (П'ЯТЕ МІСЦЕ З ПУТІВКОЮ ДО ЛІГИ ЄВРОПИ ЗА ПІДСУМКАМИ ЇХНЬОГО ЧЕМПІОНАТУ-2010). БРАТИ СУРКІСИ, МАБУТЬ, НЕ ПОШКОДУВАЛИ КОШТІВ, АБИ ПОВЕРНУТИ «МАШИНІСТА».

Олександр ШОВКОВСЬКИЙ повернувся - тренерам спокійніше за тили

Зовсім не маю бажання прогнозувати, на яку станцію приведе ЮрПаліч киян, а просто зачеплюся за тезу президента клубу: «Чудес

одразу не буде, і лише час доведе, чи дійсно зуміє шанований фахівець відродити те «Динамо», яке ми з вами любимо». На мій погляд, у постановці Ігорем

Михайловичем питання присутня певна омана. Одна людина, навіть гранично професійна у своїй царині, не здатна «переробити» свідомість двох дюжин виконавців. Відродитись мають насамперед футболісти. Цифри, позначені в їхніх контрактах, - то хіба що приманка, аби вони перли плуга.

Приміром, Єрьоменко, Юсуф та Гармаш бажують додавати в грі. Шевченко, Нінкович та Гусев триматимуть форму всупереч болячкам. Але цього явно замало. Тим паче, ціла група гравців (Бетао, Вукоевич, Ярмоленко, Михалик, Данілу Сілва, ель-Каддурі) сягнула «стелі», вище якої їм навряд чи вдасться піднятися. Милевському ніщо не заважає, крім... власного характеру. Про решту й говорити зайве - вони або зовсім «зелені», або просто не відповідають євростандартам. Це допомогла збагнути «Оболонь», абсолютно заслужено набравши в двох зустрічах із титулованими земляками чотири очки. Аби перевершити підопічних Сергія Ковальця, варто було зіграти «через не могу», проте...

Сьомін чудово розуміє, що кожен його хід на шахівниці динамівських баталій порівнюватимуть з діями

Юрій Сьомін знову поринув у київські реалії

Газзаєва. Так само, як останнього мимоволі співставляли з «попереднім» Сьоміним. Валерій Георгійович, можливо, й слушно «загвинчував гайки», проте помилювався з різбленням. Пам'ятаєте, як лікар Груздев (персонаж Сергія Юрського в хітовому серіалі Станіслава Говорухіна) проводив межю Желтов - Шарапов за принципом «злого» й «доброго» слідчих? Для Юрія Сьоміна невдастиві похмурі газзаєвські нотації. Проте новому-старому ватажку синьобілої команди варто згадати звання командарма Олександра Лебеда, якого спитав теле-репортер: «Ви на службі більше

диктатор, чи демократ?». І почув у відповідь: «Розумієте, генерал-ліберал це таке саме рідкісне явище, як єврей-оленьяр».

Експерти вважають, що, навіть для завоювання «срібла» поточних українських перегонів, Юрію Сьоміну доведеться знайти певну золоту середину. І те, що він прагне цього, доводить склад його штабу, де з «Локо» він приховив лише Бориса Ігнат'єва та фахівця з фізичної підготовки Вінченцо Пінколіні. Тим часом прізвища Лужного, Зуєва, Михайлова та Реброва збережено в боржурналі. Вочевидь, для спадкоємності місцевих традицій.

ТАЄМНІ ЗАПИСИ СЕСТЕР-СУДЕНИЦЬ

Наші пращури знали безліч гадань. З давніх-давен вони ворожили по зорях та інших небесних світилах, сновидіннях, голосах «віщих птахів», лініях долоні, зернах, квітах, за допомогою води, вогню, снігу тощо. З цією ж метою використовували різноманітні речі: обручки, люстерка, гребінці, черевички, пояси, свічки.

У селянському побуті переважали «самодіяльні» ворожіння, які зазвичай передували важливим етапам господарської діяльності або суттєвим змінам в особистому житті. Наведемо кілька типових варіантів українських ворожін:

...Якщо зварена кутя виходила з верхом, це віщувало «верховаті стоги» - добрий врожай жита і пшениці.

...За довжиною стеблини соломи, яку витягали з-під святкової скатертини, гадали, кому судився вік довгий, а кому короткий.

...На Закарпатті перспективи врожаю овочів визначали за допомогою жевріючих лучин, витягнутих із печі на Новий рік. При цьому кожній із них давали назву рослини, яку мали садити наступного року. Лучина, що згоряла повністю, віщувала врожай відповідної культури.

Ну й, звісно, найбільш різноманітними і поширеними були дівочі ворожіння. У новорічну та різдвяну ніч рахували кілки тину: до швидкого заміжжя їх мало бути дев'ять або три рази по дев'ять. Останній кіл із корою означав багате життя в шлюбі, обдертий — бідне. Влаштували також своєрідні змагання — дівчата перекидали чобіт через хату. Кому це вдавалося з першого разу, того очікував «весільний рік». Кидали чобота і через ворота на вулицю: куди покаже його носок, звідти й прийде

наречений. А юнці, котрій не терпілось дізнатися, як зватимуть її судженого, треба було вночі вийти на вулицю і запитати ім'я першого-ліпшого перехожого (за легендою, саме таке ім'я матиме її майбутній чоловік). Також у ніч проти Різдва дівчата ходили попід вікнами «слухати» сусідів. Все, що чули, інтерпретували на свій лад. І навіть якщо з вікна лунало, як мати кричить на дитину: «Сядь!», то це тлумачили як знак про те, що сидіти їй в дівках ще принаймні рік.

Час минав, а бажання зазирнути у майбутнє не зникало... Хай там як, а сучасні дівчата також «грішать» надмірною цікавістю до таємничного. От, приміром, декілька варіантів сучасного різдвяного ворожіння.

Для дівчат, яких мучить питання, коли ж вони, нарешті, дочекаються омріяної пропозиції руки і серця, є цікавий і доступний спосіб дізнатися правду. Треба взяти каблучку з правої руки, протягнути кризь неї волосину і занурити цей своєрідний «маятник» у порожній кришталевий келих. Далі все просто — зосередившись на запитанні: «У скільки років я вийду заміж?», уважно рахувати кількість дотиків каблучки до стінок бокала.

Якщо ж ви вже у шлюбі, а душа бажає чогось загадкового і таємничого, можете спробувати ворожити на воді й воску. Процедура також дуже проста і прийнятна - наберіть у будь-яку посудину прохолодної води, запаліть звичайну свічку, промовте пошепки запитання: «Воску-воску, покажи, що чекає на мене наступного року?» і дозволяйте свічці «плакати» на воду. Уважно стежте за хитросплетіннями візерунків і обов'язково побачите в них майбутнє. Цікаво те, що так ворожити можна самому і у великій веселій компанії.

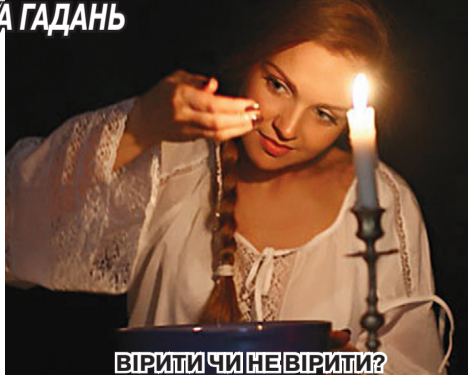
Тож усім бажаємо веселих свят і щасливих пророцтв!

РОЗПОВІДАЮЧИ ПРО ВОРОЖІННЯ, МИ НЕ МОГЛИ ОМИНУТИ УВАГОЮ ТАКУ ВАЖЛИВУ ТЕМУ, ЯК НЕБЕЗПЕКА ГАДАНЬ

ВОРОЖИТИ ЧИ НЕ ВОРОЖИТИ?

Спокуса зазирнути бодай одним оком у таємні записи сестер-судениць, які за старовинними віруваннями пишуть долю кожного з нас, провокує до дій. Але не варто забувати, що ворожити можна, але небезпечно. Бог лишив людині простір для самовдосконалення і вибір. Не можна позбавляти себе права на помилку!

Ворожачи, ми підкоряємо свою волю, складаючись на вказівки зірок і знаків. І чим частіше це робимо, тим більше відвикаємо самостійно шукати вихід із складної ситуації, і тим більше стаємо слабкими і залежними. Ну й, звісно, церква не схвалює жодних гадань. «Ворожба, в якій би формі вона не здійснювалась, є гріхом, що не має виправдань», - категорично відповідає на наше запитання протоієрей Олександр Авдугін.

ВІРИТИ ЧИ НЕ ВІРИТИ?

Чи можна довіряти результатам ворожіння? І священники, і науковці зійшлись в одному - ворожіння може безпомилково передбачати майбутнє. Проте його результат залежить не лише від фавіцця. Важливо, наскільки коректно поставлене запитання, як налаштована людина, якій ворожать, у який час відбувається «сеанс» тощо.

» В УКРАЇНСЬКІЙ НАРОДНІЙ ТРАДИЦІЇ ВОРОЖІННЯ - ЦЕ ДАВНІЙ, КРАСИВИЙ РИТУАЛ, ЩО ДОЗВОЛЯВ ВІДКРИТИ ЗАВІСУ ТАЄМНИЦІ НАД МАЙБУТНІМ. АБИ ДІЗНАТИСЯ, ЩО ЧЕКАЄ ТЕБЕ ПОПЕРЕДУ, ПОТРІБНО БУЛО УВАЖНО ПРИГЛЯДАТИСЯ ДО ЗНАКІВ ПРИРОДИ ТА ВМІТИ ЇХ РОЗГАДУВАТИ, АБО ВИКЛИКАТИ НА КОНТАКТ ПОТОЙБІЧНІ СИЛИ. НАЙЗРУЧНІШИМИ ПЕРІОДАМИ ДЛЯ ВОРОЖІННЯ УКРАЇНЦІ ВВАЖАЛИ ПЕРЕДДЕНЬ РІЗДВА (СВЯТВЕЧІР), НОВИЙ РІК, АНДРІЯ, КАТЕРИНИ, ВЕЛИКДЕНЬ, ІВАНА КУПАЛА.

ГОРОСКОП НА ТИЖДЕНЬ (з 10 до 16 січня)

Овен (21.03-20.04). Проблеми звальються, як сніг на голову. Їх доведеться негайно вирішити. Доведеться до кінця усі справи, але пам'ятайте - зайва впертість може спричинити сварки та конфлікти з колегами і родичами. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - четвер.

Телець (21.04-20.05). Дійте обережно та виважено. Ви навіть не помітите, як впораєтесь з усіма справами. Доведеться дуже активно працювати, але з'явиться можливість втілити задуми в життя. Сприятливий день - субота, несприятливий - вівторок.

Близнюки (21.05-21.06). Проявіть мудрість і Ваша слабкість обернеться силою. Можливі конфлікти у колективі, тому стримуйте емоції. Сприятливий час для справ, які можна швидко закінчити. Не кажіть зайвого. Сприятливий день - субота, несприятливий - середа.

Рак (22.06-22.07). Поки Ви займалися чужими проблемами, вдома назріли серйозні неприємності. Зверніться до рідних - вони з радістю Вам допоможуть. Вас потішить і результат, і процес. Наразі добре починати найвідповідальніші справи. Сприятливий день - середа, несприятливий - п'ятниця.

Лев (23.07-23.08). Зберіться з силами та реалізуєте задумане. Ваш успіх приверне підвищену увагу оточуючих. Саме час руйнувати все старе, зайве та створювати нове. Результати будуть прямо пропорційно залежати від витрачених сил, натхнення і сумлінності. Сприятливий день - четвер, несприятливий - понеділок.

Діва (24.08-23.09). Можливе загострення стосунків з керівництвом і, як наслідок, жодного бажання працювати. Довіртеся інтуїції. Наразі вона настільки розвинена, що кожного порадиника годі й шукати. Шум та галас великих компаній обтяжуватимуть Вас. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - четвер.

Терези (24.09-23.10). Підвищуйте свій професійний рівень, адже це відкриє шляхи до нових кар'єрних звершень. Бережіть здоров'я. Нині не час для подвигів. Краще трохи розважитись і відпочити. Не висувайте вимоги керівництву - результат все-одно буде негативний. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - вівторок.

Скорпіон (24.10-22.11). У бізнесі будьте пильні, щоб наслідки не розчарували Вас. Ймовірно значне поліпшення матеріального становища. Дослухайтесь думки оточення. Навіть незначний натяк на Вашу поведінку може дати чимало цінної інформації. Сприятливий день - неділя, несприятливий - вівторок.

Стрілець (23.11-21.12). Вас можуть збити з пантелику проблеми на роботі. Доведеться вдатися до рішучих дій. Цей вибір змінить подальшу долю, однак спершу прислухайтеся до порад колег чи близьких. Сміливо розширюйте свій вплив у будь-якій цікавій сфері. Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - четвер.

Козеріг (22.12-20.01). Побудуйте стратегію просування кар'єрними сходинками. Навіть найбільш амбітні плани знайдуть підтримку впливових осіб. Будьте уважні до здоров'я рідних. Якщо отримаєте пропозицію змінити місце роботи, - не поспішайте з відповіддю.

Водолій (21.01-20.02). Вдалий період для здійснення мрій та реалізації планів. Щоправда, Ви потрапите у круговіть справ і турбот. Якщо не впораєтесь самі, залучайте родичів та друзів. Сприятливий день - субота, несприятливий - вівторок.

Риби (21.02-20.03). Справжнім випробуванням стане звичка дотримуватись слова. Маленька підказка: щоб легше здійснити задумане, конкретизуйте завдання. Попереду нелегкий час, хоча й серйозних неприємностей він не принесе. Сприятливий день - субота, несприятливий - середа.

АНЕКДОТИ ВІД ГПУ

У квартирах, де по телебаченню дивились новорічне привітання Януковича, в усіх попадали... ЙОЛКИ.

- Кохана, ти чому не спиш?
- Зло не дрімає...

Дружина за святковим столом сильно засмучена:

- Я ж хотіла на Новий рік норкову, а не кролячу шубку.

Чоловік:

- Буде рік Норки - отримаєш норкову, а у рік Кролика радій і такому дарунку.

Прийшов рік Кота-Кролика: намуркаємось і накохаємось...

Якщо б чоловіки знали про що думають жінки, то були б, мабуть, разів у 20 нахабнішими.

- А хто був ініціатором ваших стосунків?

- Алкоголь...

Дружина бачить, як чоловік, стоячи на вагах, старанно втягує живіт:

- Коханий, ти вважаєш, це допоможе?

- Звичайно! А як я інакше побачу цифри?

«Мужик сказав - мужик зробив»
Запам'ятайте жінки - це два різні чоловіки...

При передруку посилання на тижневик «Говорить і показує Україна» обов'язково. За достовірність реклами несуть відповідальність рекламодавці, за зміст матеріалу - автори. Редакція може не поділяти точки зору авторів.

Засновники: Державний комітет телебачення і радіомовлення України та редакція газети «Говорить і показує Україна»

Шеф-редактор
В.о. головного редактора

Валерій СТЕПАНЮК
Ірина КЛИЩ-МОСТОВА

Газету набрано і зверстано у комп'ютерному центрі редакції, віддруковано з редакційних фотоформ ЗАТ «Сьогодні Мультимедіа», Київ, вул. Борщагівська 152-б. Друку офсетний.

Наша адреса: 03142, Київ, вул. Академіка Вернадського, 36, корпус 4. офіс 904

Телефони редакції:
Тел./факс: 424-32-44

Замовлення 06475

Індекс у каталозі: 60953

E-mail: gputele@bigmir.net; www.gipu.com.ua

4 820114 730015 >